

**Rev. Patr. Joannis Laurentii Berti, Ord. Eremit. S.
Augustini, Theologia Historico-Dogmatico-Scholastica,
Seu Libri, De Theologicis Disciplinis**

Berti, Giovanni Lorenzo

Monachii [u.a.], 1749

Caput VI. Refelluntur Hebræi ex propria, licet corrupta, illorum
Chronologia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83684](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83684)

XLI.	177.
XLII.	170.
XLIII.	163.
XLIV.	156.
XLV.	149.
XLVI.	142.
XLVII.	135.
XLVIII.	128.
XLIX.	121.
L.	114.
LI.	107.
LII.	100.
LIII.	93.
LIV.	86.
LV.	79.
LVI.	72.
LVII.	65.
LVIII.	58.
LIX.	51.
LX.	44.
LXI.	37.
LXII.	30.
LXIII.	23.
LXIV.	16.
LXV.	9.
LXVI.	2.
LXVII. An. Aeræ Vulg.	5.
LXVIII.	12.
LXIX.	19.
LXX.	26.

Hoc anno baptizatus eſt Chriſtus.

Dimidium H, ſive anni III. 29.

Hoc anno Chriſtus paſſus eſt.

C A P U T VI.

Refelluntur Hebræi ex propria, licet corrupta,
illorum Chronologia.

S U M M A R I U M.

1. Falſitas Chronologiæ Judaicæ.
2. Chronologia Hebraica.
3. Diſcrepantia Rabbinorum in computatione hebdomadarum Danielis.
4. Non coherent ſupputationes Judæorum cum Prophetia Danielis.
5. Non fuerunt hebdomadæ completæ in Hircano.
6. Non valet ſupputatio Hebræorum à templo diruto.

I.
Falſitas Chronologiæ Judaicæ.

HEBRÆI legentes in ſacris Bibliis nomina Regum Perſarum Cyri, Aſueri, Darii, & Artaxerſis, non attendentes narrari ibidem ſacram duntaxat hiftoriam, & commemorari Reges, qui ad hanc ſpectant, cæteris prætermiſſis; ignorarunt Xerſes duos, Arſen, Ochum, alterum Artaxerſem, aliumque Darium: quos tamen extiſſe profanæ omnes hiftoriæ teſtantur. Falſa hinc Judaica Chronotaxis deprehenditur. Ex ea tamen perſpicaces poſſumus refutare, pugnantibus adverſus mendacia mendaciis.

Ex Judæorum Chronicis apud ipſos pervulgatis, & ab unoquoque Rabbino- rum receptis, quæ legi poſſunt apud Genebrardum in libro *Sepher Olam*, ſive Chronologia Hebræorum, & 2. volum. Biblioth. Rabbinicæ Julii Bartolocci p. 313. liquet Nabuchodonoforem expugnata Ninive imperium ſuum fuiſſe auſpicatum anno mundi juxta hebraicum computum 3319. Is anno tertio regni Joakim deſinente obſedit Jeruſalem, & rex Judæ anno quarto regni ſui factus eſt ſervus illius, ac ſub ejus poteſtate ſtetit tribus annis. Anno tertio rebellionis Joakim,

D 2

kim,

kim, & septimo postquam à rege Nabuchodonosore subactus fuerat, octavo autem ipsius Nabuchodonosoris, id est anno M. 3327. Joachimus, sive Jechonias filius Joakim, cum regnasset defuncto patre tribus duntaxat mensibus, 1v. Regum 24. 8. ab ipso Nabuchodonosore in captivitatem abductus est: constituitque Rex Babylonis in Jerusalem regem pro Jechonia Matthaniam patrum ejus. Anno xi. Regis Nabuchodonosoris, id est, Mundi 3331. Jeremias vaticinatus est finem captivitatis, cap. xxix. 10. Anno Nabuch. xix. ac Mundi juxta Hebræos 3338. à Nabuzardan principe exercitus Babyloniorum vastata est Jerusalem, templumque succensum, 1v. Regum 25. 8. Regnavit autem Nabuchodonosor annis integris 45.

Post Nabuchodonosorem regnum obtinuit Evilmerodachus anno 3364. id est, tricesimo septimo à transmigratione regis Joachim, sive Jechoniae, quem eduxit de carcere, & locavit in throno, 4. Reg.

ult. 27. Regnavitque Evilmerodachus per annos 22. Et successit anno M. 3386. Balthasar, de quo Daniel v. regnavitque tribus annis. Anno ergo 3389. obtinuit regnum Darius Medus, de quo idem Daniel cap. ix. Dario Medo successit Cyrus Rex Persarum proximo anno 3390. juxta communiorum hebræorum Chronotaxin, aut post biennium, ut placet nonnullis. Cyro successit Assuerus maritus Esther an. 3392. cum Cyrus nondum expleisset regni annum tertium. Assuero autem tribuuntur anni xiv. Regnavit post Assuerum Darius secundus filius Reginae Esther annis 36. usque ad Alexandrum Macedonem, id est, ab anno 3406. usque ad an. 3442. Hujus Darii anno 2. id est, M. 3408. reassumptum est opus ædificationis templi, quod & completum est anno 6. Regni ejus, id. an. 3412. ut habetur 1. Esdræ vi. 15. Posteriores annos necessum non est enumerare, cum omnes Judæi fateantur secundum templum stetisse an. 420. Igitur juxta hebraicam Chronologiam,

2.
Chronologia
hebraica.

Nabuchodonosor regnavit. an.	XLV.
Evilmerodachus.	XXII.
Balthasar.	III.
Darius Medus.	I.
Cyrus.	III.
Assuerus.	XIV.
Darius ante consummationem Templi. vi.	

3.
Discrepan-
tia, Rabbi-
num in com-
putatione
Hebdoma-
darum Da-
nielis.

Discrepant Rabbi in computatione hebdomadarum Danielis; nam aliqui illas exordiantur ab anno 7. Regni Nabuchodonosoris, quo venit Jerusalem, abduxitque in captivitatem Jechoniam: unde hi comprehendunt in hebdomadarum computu annos Nabuchodonosoris 39. Incipiunt alii hebdomadas ipsas ab anno Nabuchodonosoris xxi. quando Jeremias prædixit finem captivitatis; unde hi arripiunt annos ejusdem Nabuchodonosoris 34. Alii supputant à primo Cyri, alii à secundo Darii, templique structura; alii denique cum Rabbi Josè ab excidio templi prioris, sive ab anno Nabuchodonosoris xix. omnesque completas autumant vel in excidio secundi templi, quod contigit anno 3828. vel in Hircano filio Aristobuli per Antigoni expulso an. 3721. vel denique in Agrippa occiso tribus annis ante excidium secundi templi, nempe anno 3825.

4.
Non cohæ-
rent Suppu-
tationes cum
Prophetia
Danielis.

Itaque dicimus nullam ex supputationibus à Judæis excogitatis cum Prophetia Danielis consistere. Primo fieri nequit, ut Danielis hebdomadæ incipiant ab anno vii. Nabuchodonosoris, sive Mundi 3327. & absolvantur in excidio secundi templi, id est anno 3828. nam ab anno 3327. supputatis annis 490. pervenitur

ad annum 3817. & à 7. anno Nabuchodonosoris ad Templi excidium sunt anni 501. Auctor Biblioth. Rab. Tom. 2. enumerat pag. 327. annos 511. at comprehendit annos ædificationis templi, & Evilmerodacho tribuit annos 23. Dario 3. quod non fecerat in præmissa Chronologia pag. 315. Si supputentur anni à xxi. Nabuchodonosoris constat usque ad excidium urbis fluxisse annos 497. & juxta computum Julii Bartoloei 506. Quod si hebdomades septuaginta supputentur ab anno 1. Cyri; ab hoc anno nonne vides fluxisse ad cladem Jerosolymitanam annos 438.? Supputabuntur à templi structura & ab anno 6. Darii? At usque ad excidium anni tantum 416. connumerantur. Ab anno septimo aut vicissimo Artaxerxis? At regnavit ille post Cyrum, & anni nimium decreverunt. Unde cumque ergo computentur hebdomadæ Danielis, juxta Chronicon Hebraicum nequeunt terminari in vastationem Jerosolymorum, neque in proximam Agrippæ mortem.

Si dixeris completas hebdomadas in Hircano; iisdem supputationibus revinceris: sunt quippe ad Hircani expulsiōnem ab anno 4. Joakim an. 402. ab

9.
Hebdoma-
des non sunt
Completæ in
Hircano

ab excidio templi an. 383. à Dario Medo an. 332. à Cyro an. 331. ab anno 2. Darii 313. ut manifestum est ex præmissis Epochis à Judæorum unoquoque receptis, & quibus eadem facilitate confutantur, qui hebdomadas referunt ad Antiochum, vel ad Herodem, cum Aera contractuum, sive Antiochi, fixa sit juxta Chronicon Hebræorum an. M. 3448. Herodiana autem anno 3724. In hos autem annos cadere nequit finis hebdomadarum sive ab anno 4. Joakim, sive à 12. aut 19. Nabuchodonosoris, sive à Dario, vel Cyro supputentur.

6. Neque valet supputatio Hebræorum à templo diruto.

Una remanet supputatio, quam Hebræorum nonnulli existimant expeditissimam. A templo, inquit, diruto, sive ab anno Nabuchodonosoris XIX. usque ad finem captivitatis juxta præcedentem Chronologiam fluxerunt anni LXX. quos prædixerat Jeremias cap. XXIX. 10. stetit secundum templum annis 420. En numerus hebdomadarum LXX. sive spatium annorum 490. At commentum hoc postremum refellitur non solum Rabbiorum auctoritate, verum etiam ipsa ratione temporum. *Quomodo commiscbitur exilium cum Templo secundo?* ait

R. Aben-Ezra. *Hæc commixtio aliena à veritate apparet*, inquit in lib. Meor-Enajim R. Azarias. *Manifestum est annos exilii baud contineri numero hebdomadarum LXX.* scribit R. Saadias. Vide Joan. Frischmuth in ea, quam hac de re instituit dissertatione, §. 2. & quæ nos diximus præced. cap. IV. ad 4. Objectionem. Sistendo autem in sola ratione temporum, & admissa Hebraica Chronotaxi, fateor inveniri LXX. hebdomadas prædictas à Daniele v. 24. id est annos 490. inter desolationem primi, & inter desolationem secundi templi: sed quomodo invenies hebdomadas 7. & 62. prædictas v. 25. quas non ambigue prædicit Daniel, ut fecit de LXX. versu præcedenti, sed ait supputandas ab *Exitu sermonis ad reverti faciendum, & ad edificandum Jerusalem?* In his anni exilii, ut recte Rabbini observarunt, nequeunt comprehendere. Supputa autem unde vis hebdomadas illas 7. & 62. post libertatem restitutam, nunquam protrahere poteris ad secundi templi demolitionem. At de calculis Hebræorum rectæ Chronologiæ, & Prophetici Oraculi intelligentiæ repugnantibus, hæc dicta sunt.

C A P U T VII.

Quædam alia adversus Judæos proferuntur.

S U M M A R I U M.

1. Refutantur Judæi ex Deuteronomio.
2. Moyses præcavit Christum.
3. Solus Christus potuit comparari Moyse.
4. Occurritur Rabbiorum objectionibus.
5. Solvuntur duæ instantiæ.
6. & 7. Probatur adventus Messie ex Daniele.
8. Occurritur responsioni Judæorum.
9. Probatur adventus Christi ex Michæa.

10. Idem probatur ex Aggæo.
11. Infirmitur responsio Judæorum.
12. Alia responsio refutatur.
13. Difficultas de templo tempore Christi.
14. & 15. Aliquorum responsio agnoscitur insufficiens.
16. Solutio difficultatis.

1. Refutatio Judæorum ex Deuteronomio.

DUO, in quibus versati sumus, Prophetica Oracula sufficiunt quidem ad refellendam Judæorum perfidiam; sed plura sunt tamen alia, quorum nonnulla ex Deuteronomio, ex Daniele, ex Michæa, & Aggæo Prophetis in medium afferam. Moyses Deut. XVII. 15. & 18. promittit futurum aliquando Prophetam eximium, magnum, sui que similem. *Prophetam*, inquit vers. 15. *de gente tua, & de fratribus tuis sicut me, suscitabit tibi Dominus Deus tuus: ipsum audies.* Et v. 18. *Prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum similem tui.* Hebraicè נביא

אקיס להם מקרב אחיהם כמוי:

Hunc locum recentiores Rabbini post Abenezram contendunt accipiendum esse de Josue. R. Bechai de Jeremia: R. Abendena, & Lipmanus de omni propheta, prout opponitur Chananæorum præstigatoribus. Ac primæ sententiæ fundamentum est, quod Josue post Moysen fuerit dux & rector Israelitarum: altera sententia hoc momento innititur, quod Jeremias tempore captivitatis magnæ fuerit exilimationis, & invicti animi, *Excelsus Domini* propterea dictus: tertia autem sententia in eo fulcrum habet, quod ibidem Judæis præcipitur, ut devitent ariolos ac pythones. De omni propheta eundem locum interpretantur etiam Christianorum nonnulli, ut Tostatus & Lyranus, qui tamen